

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A kedves Bécs.

Pécs, 1900. augusztus 10.

Bécsnek és általában az osztrák németeknek az ostoba pöffeszkedésük nem mai keletű. A germán gőg durvaságát meg-növesztette az a tudat, hogy az udvar német szelleme prepotenciát biztosít nekik ebben a birodalomban s minthogy régi udvari politika egy közös állami szervezetbe olvasztani a közös uralkodó jogára alatt élő összes népeket, ennek pedig legbiztosabb eszköze az általános germanizálás, tudják azt is, hogy nekik ebben a birodalomban minden szabad.

S ezt a jóindulatot ki is zsákmányolják alaposan. Mikor az alkotmányos elv érvényesülése Ausztriában a lakosság többségét képező szlávoknak biztosította a parlamenti többséget s ez a nyelvhasználat kérdésében a jog és igazság alapján a német nyelv kizárólagos uralmát megszüntette a szláv területeken, a kisebbségben levő német elem felforgatta az alkotmányosságot, nyíltan pártot ütött az uralkodó ellen, az elszakadást és nagy Németország-hoz való csattakozást hirdette a császári várak ablakai alatt.

Felségsértési és hűtlenségi perek helyett az udvar a lázongó németeknek adott igazat, a parlamenti többség által támogatott nyelvrendeleteket visszavonatta s visszaállította a német nyelvet, mint birodalmi

hivatalos nyelvet régi uralmába s most a szlávokra haragusznak, hogy a parlament működését megakadályozzák. Mintha bizony a parlamentarizmust az obstruáló pártok tennék tönkre s nem azok a hatalmi intézkedések, a melyek a parlamentáris alkotmány alapelveit tiporják a sárba, mikor a parlamenti többség politikájával homlok egyenest ellenkező „hivatalnok miniszteriumokkal” boldogítják az államot s a parlamenti többség akaratával ellenkező irányba terelik a kormányzatot, hogy a kisebbségben levő németek hatalmi tendenciáit kielégítsék.

Mi sem természetesebb hát, mint hogy azok a németek, akiknek a parlamentarizmus arculütésével sikerült a hegemoniát Ausztriában ismét magukhoz ragadni, minden eszközzel arra törekednek, hogy ezt az uralmukat kiterjesszék a Habsburgok egész birodalmára, mert hisz az ő szemükben soha sem volt és soha sem is lesz a Habsburg-háznak két állama, hanem csak egy közös és egységes birodalom az uralkodó egységes jogára alatt.

Ez a tendencia az, amely a hatalomra törekvő osztrák-németeket esküdt ellenségeivé teszi Magyarországnak, ahol külön államisági ábrándok élnek, amelyek utját állják a német hegemonia itteni terfoglalásának. Az elkényeztetett vásott kölykek hitvány impertinenciájával ragadnak meg minden alkalmat, hogy gáncot ves-

senek mindennek, a mi magyar, pórere vetköztessenek s hála fejében megrugdos-sanak, arcul üssenek, leköpjenek, mint a hitvány ebet, a mely remegve lapul meg dühös gazdája lábai előtt.

Tehetik bátran, mert az egykor rettegett magyar oroszlanba beledresszirozták a tányérnyaló ebek erkölcsét az opportunizmusnak politikai érettséget predikáló prófétái. Minél több áldozatot követelnek tőlünk, minél ellenségesebb indulattal közelednek felénk, minél vakmerőbb inzultusokat intéznek nemzeti önértékünk ellen: annál fényesebb tanubizonyságait szolgáltatjuk mi politikai érettségünknek, mikor a béke kedvéért szíjat engedünk hasogatni a hátunkból, legbensőbb barátságot tanusítunk kedves szövetségesünk irányában s a fejünknek irányzott kövek helyett friss cipókat hajigálunk vissza a minket támadóknak nem is a fejéhez, hanem az ölkébe.

S ezeknek az esküdt ellenségeinknek az élén halad a „kedves birodalmi császárváros”, a melynek vendégszerető falai között ugyancsak ügyesen takargassa magyar voltát az, aki inzultusoktól ment akar maradni s bizony takargatja is a legtöbbje s óvakodik a saját nemzetének védelmére kelni, ha kedélyes bécsi szokás szerint a magyarnak fölismert idegen előtt a sárga földig legyalázzák a barbár, buta, rebellis magyart.

Ez a mi gyámoltalanságunk bátoritja

A „Pécsi Figyelő” tarcája.

Protekcio a golyánál.

Arról az okos golyamadárról szól az ének, a kivel az idén, valamelyik külvárosi tavaszi sétám alkalmával, véletlenül találkoztam a Hernád mentén. Ott tündözött fél lábbon állva talán azon, hogy miért is nem mind arany, a mi fénylik s nem mind béka, a mi ugy rémlik. Az ő láttára Majorékra gondoltam, kik már két év óta házások s még mindig hiába várják a golyát. E miatt Major ur néha-néha szemrehányásokkal is illeti kedves nejét, mintha bizony ő tehetne róla. És hirtelen eszembe jutott, hogy talán nem ártana pár jó szót szólani a menyecske érdekében; hisz meglehet, hogy manapság már a golya-világban is a protekcio határoz.

Major urat, a ki a németek országából származott hozzánk, ismerem még azon idejéből, mikor Májernak hívták. Leírván ezt a nevet, őszintén bevallom, hogy ortografiai hibát követtem el; mivel hogy nem volt ő Májér, hanem bizonyára Meier, vagy talán Meyer, esetleg Maier, avagy Mayer. De mert nem tudom, hogy a négy közül melyik a helyes és mivel nem szeretem a bizonytalanságot, egyszerűen úgy írom, hogy Májér. Így legalább bizonyos, hogy hiba van benne.

Tehát Májér ur két évvel ezelőtt házasodott. Magam is ott voltam a lakzin, melyen a szokásos üdvözlő táviratok sem hiányoztak. Ezeknek egyike prófétai színben óhajtván feltűnni, azon az alapon, hogy a menyasszony keresztneve Piroska, a vőlegényé meg Soma, oda nyilatkozott, hogy »Éljen Piroska és Soma! Éljen a jövendő koma!« Mire bizalmasan tudtára adtam Soma urnak, hogy az a jövendő koma én szeretnék lenni; de csak azon esetben, ha előbb a jövendő apa, a ki magyar voltát immár azzal is dokumentálja, hogy magyar leányt vesz feleségül, a nevé is megmagyarosítja.

Májér úr, ki már meglehetősen hozzá volt szokva nevéhez, a mézes hetek után némileg szabadkozott javaslatom ellen, mondván, hogy mit csináljon ő magyar nevével, ha később netalán visszazármazik régi hazájába? Végre is a Major nevet ajánlottam, mint olyat, mely által ő németül egyszerűen »Herr Major« lesz, a mi kellő hangsúlyozással annyi, mint „őrnagy ur”. Ez a dualisztikus megoldás tettségére lévén, folyamodott a miniszteriumhoz, mely persze szívesen hozzájárult a kért másításhoz. Még pedig karácsonyi ajándék alakjában, mely a múlt télen, december vége felé jelent meg a hivatalos lapban.

Komaságomnak egyik feltétele — a magyar név — eszerint már meg volna. Hanem a másik, a főfeltétel, a kis »corpus delicti«, nem is sejtván, mily derék keresztapa vára-

kozik reá, még mindig késekedik. Ez iránt nem lehet a miniszteriumhoz folyamodni. De talán lehetne a golyamadárhoz. Térjünk tehát vissza hozzá, a kit már az előbb bemutattam a Hernád mellett. (Jó hogy el nem repült, mialatt a Majorék életrajzát előadtam.) Ott álldogált eltordulva tőlem és észre sem vette, a mint óvatosan közeledtem hozzá. Csak a midőn hirtelen megragadtam szárnyát, fordult felém megdöbbenve; de látván, hogy emberrel van dolga, csak annyit mondott csodálkozva, hogy »kelep, kelep«.

— Ez talán azt jelenti, hogy kelepcebe kerültünk? — kérdém golya nyelven.

— Ó nem! Ti emberek, ismervén érdemeinket, nem igen fogtok el bennünket. Csak azt kérdeztem, hogy mi baj?

— Bocsáss meg, hogy megfogtalak, mert féltem, hogy elrepülsz előlem, holott szeretnék veled pár bizalmas szót váltani — üzleti ügyben.

— Akkor először is ereszd el a szárnyamat.

— Tessék. Hanem már most mondd meg, hogy mióta jársz a Felvidékre?

— Semmióta. Rendes nyaralóhelyem a budapesti kültelek; most csak kivételesen rándultam ide néhány kassai békacombra, melyet dicsérni hallottam.

— Tehát Budapesten szoktál nyaralni? No ennek örvendek. Akkor talán ismerős vagy a Bölcső-utcában.

föl az osztrák-németet s első sorban a kedélyes bécsieket ellenünk a legnagyobb pimaszságok elkövetésére; hisz még arra is, hogy a bécsi községtanács Budapest fővárosnak arra az átiratára, miszerint az Ofen-Pesth címzésű leveleket nem fogadja el, elhatározta, hogy csak azért is Ofen-Pesth-nek címezi a magyar fővárost: egy-némely kormányparti magyar lapnak csak az a megjegyzése van, hogy „ugylátszik, a bécsi községtanács kötekedni akar velünk.” Szakasztott mása ez annak az anekdotának, mikor a nyakonütiött a sértőnek arra a válaszára, hogy az adott pofon komoly volt, azt felelte, hogy „ez szerencséje is, mert ilyen tréfát nem tűrnék el.”

A magyar kormány is mosta az első arculütésre a kezét s holmi kerteléssel megtagadta a fővárosnak azt a jogos kérelmét, hogy a m. kir. posta ne kézbesítse a törvényellenes címzésű leveleket; következett hát a második arculütés is, hogy az érdemes bécsiek nem törődnek a magyarok fölháborodásával és társadalmi retorziójával, a melyre a miniszter utalta őket. Tudják azt jól a dédelgetett bécsiek, hogy milyen gyöngye lábán áll az a retorzió, ha a mi alélt társadalmunkra bizzák.

Hozzászólt már ez a társadalom, különösen ennek kereskedelmi világa, hogy osztrák provinciának tekintessünk, a melynek feladata a bécsi gyáripár termékeit itt közvetíteni. Ez arra a fölhívásra, hogy az Ofen-Pesth címzésű leveleket és küldeményeket utasítsa vissza, azzal felel, hogy „én az üzletemben nem poliizálok, hanem az üzleti érdekemet óvom, ennek pedig az felel meg, hogy összeköttetésemet nem szakítom meg sóviniszta politikai okokból.”

Nos, ez is egyik ekesenszóló bizonyossága annak a politikai érettségnek, a melyre a mi cirkumspektus államférfiaink olyan nagyon büszkék. Mert a nemzeti önérzet nem gummilapda ám, a melyet egyszer

összelapítani, máskor meg magasra ugratni lehet.

Összelapítottatok az opportunizmus sulykával, hát az bizony nem rug vissza, hanem marad szépen meglapulva az ön érdek hitvány sarában!

H i r e k.

Pécs, 1900. aug. 10.

A görög-dinnyéről.

(Szezon-cikk.)

A görögdinnye is olyan csemege, melynek magvát a magyar ősök ültették el a Tisza-Duna közt. Mint a tiszai hal, századokon át oly híres csemege volt Európában a magyar görögdinnye. Hűsített, édes volt. Példa mondásnak maradt: édes, mint a hevesi dinnye! Ugyanerről nevezték a menyecskéket is vérbélűnek, hogy oly duzzadtak, egészségesek, pirosak, mint a legkerekebb hevesi görögdinnye.

De mást akarok én itt elmondani. Ezelőtt a homokon termesztették és pedig ősmagyar termelőik a legnemesebb faj görög-dinnyéket. Bécsbe, sőt még távolabbra is sok kocsival eluvaroztak azokból. Haszna, híre volt ez után a magyar földnek, a magyar népnek, majdnem mind csak a tokaji bor, a fehérhasu hal után.

Ma a magyarság elhanyagolja a dinnye termesztést. Nézzük a pécsi piacot a Majláth-téren. Értelmes svábok fuvarozzák be az aprófajta, tókizű, elcsenevesedett, feketeföldi dinnyéket. Nagy hasznuk van belőle. A magyar pedig csak nézi, nézi és fizeti . . .

Alászállott a becsülete azóta a magyar dinnyének. Leginkább hideglelésre jó az. Pedig másképp volt ez azelőtt. Arra mifelénk a szomszéd Szabolcsban is lakott egy földbirtokos ismerősöm, bizonyos Ónódi Berci -- ő kiutazott Ázsiába, Turkesztánba, a legfinomabb görög-dinnye magokért, Pompás dinnyéket is termesztett, a legnemesebb, a legédesebb fajokat. Boldog volt, a ki az Ónódi Berci dinnyéibe kóstolhatott.

Irt valami hasznos könyvet is a dinnyetenyésztéséről és Ázsiáról, nem volt akadémikus, tehát azt is alighanem por lepi, azután

elpusztult. De elfajultak az Ázsiából hozott híres dinnyéi is . . . Meg aztán herceg Eszterházyról is emlegetik, hogy a szabadságharc előtt oly tizenkét darab görög-dinnyét küldött Bécsbe, hogy a legnagyobb béresekére szállította fel. Csoda termései voltak a magyar földnek, mint egy hordó, oly formájuk voltak, de izre is, mint a lépes méz.

Messze külföldre híres volt a budapesti görög-dinnye piac is. És azelőtt csak augusztus tizedik napjáig élvezte a magyar a dinnyét, azután a hizó elé vágta, mitől kezdve Lőrinc »belekóstolt«, nem kellett a görög-dinnye még a kanászgyerekeknek sem.

Ma másként van. Voltaképen csak augusztus hónapja az, mikor dinnyékhez juthat a fogyasztó közönség. Ekkor is csak oly aprófajta, tókizű dinnyékkel rontjuk a szájunk ízét, melyekkel sváb polgártársaink méregdrága pénzért boldogítanak bennünket. Gondoltam azért, hogy felemlitem, a mi értelmes magyarjainknak kár, sőt vétek ennyire elhanyagolni a régente oly nagybecsült dinnyetermelést, szakszerű kezelési utánlátás mellett még világpiacot hódíthatnánk a magyar dinnyének. Ehhez fogható édes csemege Európában ugysem terem más — földön. Magyar dinnye, magyar föld, nincs is azokhoz fogható.

Sz. H.

Napirend 1900. augusztus 11-én.

Naptár: szombat, aug. 11. — Róm. kath: Zsuzsanna. — Prot.: Tibor. — Görög-kel. (jul. 29.) Kallinik. — Zsidó: Ab 16. — Nap két 4 óra 53 perckor; nyugszik 7 óra 17 perckor. — Hold két este 7 óra 10 perckor; nyugszik 4 óra 59 perckor: reggel. Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, zivatarok várhatók. Gazdasági választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— (Diákjaink Párisban.) A párisi nemzetközi diákkongresszusról írja saját kiküldött tudósítónk aug. 6-diki kelettel: Ma, hétfőn, aug. 6-án d. e. 9-kor a nemzetközi diákkongresszus ülést tartott a »Mairie du VI.-e Arrondissement, (place Saint-Sulpice)«-ben. A vita tárgyát főleg a román kérdés képezte, tehát minket érdekel legjobban. Most még eldöntetlen ugyanis, hogy a kongresszuson megjelentek, a politikai állam, vagy az egyes nemzetiségek szerint válaszszanak e alelnököket. A románok mindenáron (azaz az

— Hogyne? Hisz én vagyok az ottani menyecskék udvari szállítója.

— Helyes. De miért méltatod az egyik házat bővebb figyelmedre, mint a másikat?

— Korántsem. Nekem egyik ház sem előbbrevaló a másiknál.

— Ugy? Hát az ötödik számú ház?

— Oda is csak úgy ellátogatok, mint máshova.

— Ugy, Hát az utolsó ajtó?

— Talán Májéréket gondold?

— Májéréket? (Hja persze, őkelme a telet valahol Egyiptomban töltvén, nem is olvasta a hivatalos lapot.) Nos igen Májéréket gondolom.

— Oda nem mehetek; mert tavaly, mikor már odamenőben voltam, afféle házi perpatvart hallottam, a mely visszatértett. (Bizonyosan Major úr oktalan szemrehányásait hallotta, késedelmező komaságom ügyében.)

— Hát olyan ijedős vagy?

— Nem mondhatnám; hanem a legujabb mennyei rendelet értelmében csak ott szabad vizitelnünk, a hol csendes házi béka — akárom mondani béka uralkodik.

— Furcsa kis rendelet, mondhatom.

— Sőt ellenkezőleg, üdvös rendelet. Mert ott, a hol házi béka nincs, az új nemzedék a rossz példát idővel maga is követné, mi által csak szaporítaná a békétlen emberek számát. S éppen ezt akarja a Gondviselés megakadályozni az eddigi sajnos tapasztalatok után.

— Igazad van. De talán még egyszer odanézhetsz az utolsó ajtó felé, vajjon béke van e már?

— Nem lehet. A mig másfelé vagyunk elfoglalva, a mennyei rendelet nem engedi; már pedig sok a rendelés, különösen ilyenkor tavasszal.

— Ez már baj, igazán baj . . . Azaz, hogy megálljunk csak! . . . Igaz! Jó hogy eszembe jut . . . Igenis, ugy van; te még egyszer fogsz vizitelni az utolsó ajtón.

— Mondtam már, hogy nem lehet.

— Én pedig azt mondom, hogy lehet, sőt kell is. Mert tudd meg, barátom, hogy ott jelenleg már nem is Májérék laknak, hanem Majorék. Ezek csak nem bűnhődnek a más hibája miatt!

— Ez már más. Ha így áll a dolog, akkor persze hogy újra oda kell néznem, mi helyt ráérek. No és a magad számára nem rendelsz semmit?

— Világért sem! Hiszen nőtlén vagyok és holmi törvénytelen szállítmányyal még bajba hozhatnál.

— A mint parancsolod. Végül még egy kérdést: Miért nevezik nálatok az első éves jogászt gólyának?

— Hogy télen is legyen gólyánk, ha csak névleg is. Mikor ti elvonultok, ők bevonulnak. Hasonlók is hozzátok annyiban, hogy ámbár még nem is áll módjukban szerepelni, máris tudnak kelepelni. De most én is kérdeznék valamit: Hogy állunk a Schenk-féle teoriával?

— Mesebeszéd. Mikor a meglett ember

sem tudja néha, vajjon fiú-e vagy leány, hogy tudhatna ezt az, a ki még csak meglesz? Hiába folyamodott hozzánk a doktor, igérve honorarium fejében mindazon kigyót, békát, melyet majd a sok férfi, ki az ő rendszere folytán nem juthat nőhöz, rákiált. Ez az, hogy a dolog a legfelsőbb forumtól függ, másrészt a mi szótárunk hál? Istennek még nem ismeri a korrupciót, sem a K, sem a C betűben. Így hát a kérvényt, mint a természet rendjébe ütközött, a kecsgető jutalom ellenére leszávadtuk, jobban mondva, lekeleplettük. Marad minden a régiben. A theoria schenki, az eredmény semmi. De immár engedelmet kérek, estefelé jár az idő és így mennem kell, azaz hogy röplőnöm, nehogy a kassai gyorsvonat, mely valahol Füzes-Abony körül járhat, megtaláljon előzni.

Ezzel meglebbentve szárnyat, lassan megindult fölfele eme költői bucsu szavakkal: »Kelep, kelep, Isten veled!« Mire hamarosan visszarimeltem: »A mit mondtál, el ne feledd!«

Mindjárt ezután táviratilag értesítettem Majorékat a kedvező fordulatáról, nehogy véletlenül könnyelmű szóvitájukkal ismét elriaszsszak az oda szárnyaló szerencsét. Majorné hálalkodó leveléből tudom, hogy férje ura azóta új bizalommal és csendes türelemmel tekint a jövő elé. A távirati díjat beirtam kiadási jegyzékembe »a keresztelő előleges költsége« címen abban a reményben, hogy nemsokára folytatása következik. (Nem a tárcának, hanem a költségnek.)

Rákos A.

oláhok) azt akarják, hogy a magyar honos oláhoknak külön képviselőjük, alelnökük legyen, ezzel mintegy dokumentálni akarják, hogy egységes Magyarország nincs, sőt — minthogy a nemzetiségek Magyarországon többen volnának, mint a magyarok — a mi oláhjaink jogtalanul el vannak nyomva, mintha bizony törvény szerint Oláhország volnánk s csak erőszakkal vagyunk képesek Magyarországra lenni. A vitát a francia elnök vezette, ki nagyon mellettünk van, ki aztán minden politikát eleve visszautasított, megvonván a politizáló oláhoktól a szót. *Belkász magyar honos* diákok, kit tavaly Kolozsvárról kicsaptak, Románia diákságának alelnökéül választották meg, bár erősen küzdött, hogy a magyar oláhok külön alelnöke: Transzylvánia alelnöke címmel — legyen. — A fenti választást holnap mi hevesen megtámadjuk, lévén *Belkász magyar honos*. Egyébként nekünk, magyaroknak folyton teljes számban kell jelen lennünk, hogy az összes nemzetek figyelmét — kik bizony nagyon ferde nézetekkel bírnak felőlünk — magunkra fel tudjuk hívni s az oláhok támadását visszaverhessük. — Ma délután félkettőkor *Carré*, a „L' Opéra-Comique” direktora, tiszteletünkre matinét rendezett a nevezett színházban, mikor is *Charpentier* kitűnő operája: *Louise* került színre. Minden jelenés után óriási taps, a jelenlevő szerző s igazgató éltetése hangzott. A darab végén a zenekar a *Marseillais*et húzta, mit állva hallgattunk végig, míg a franciák énekeltek. A kiállítás a kongresszus miatt nem igen nézhetjük.

— **(Személyi hír.)** *Kossits* Kamill vármegyei főjegyző ma este a nyolc órai gyorsvonattal érkezik haza Budapestről.

— **(A közigazgatási tanfolyamok.)** A belügyminiszteriumban tegnap értekezlet volt *Gulner* Gyula államtitkár elnöklote alatt, melyen a különböző minisztériumok részéről kiküldöttek, továbbá a községi jegyzői egyesület elnöke és a felállítandó tanfolyamok kiszemelt igazgatói, köztük *Kossits* Kamill vármegyei főjegyző is, vettek részt. Az értekezlet folyamán véglegesen megállapították a tanfolyamok tantervét, továbbá közöltetett az igazgatókkal szóbelileg a tanfolyamok tárgyában kibocsátandó végrehajtási rendelet. A minisztérium ez alkalommal már az idő rövidségére való tekintettel is lehetőleg kerül minden írásbeli értesítést, hanem szóbeli érintkezés útján adja meg a tanfolyamok vezetőinek a kellő felvilágosításokat. A tanfolyamok szeptember 6 és 10-ike között kezdik meg működésüket. Az igazgatók augusztus második felében fognak kinevezettni *Ruffy* Pál kormánybiztos ajánlata alapján.

— **(Bizottsági ülés.)** A város gazdasági választmánya holnap (szombaton) délután 3 órakor ülés tart a városháza gazdasági tanácsstermében.

— **(Jelentés a vízről.)** A főmérnöki hivatal a *Tettye*-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a *Tettye* forrás vízszolgálati képessége folyó hó 10-én reggel 1950 köbméter.

— **(Kinevezés.)** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Strausz* Adolfot, az ismert író a keleti kereskedelmi akadémiához rendes tanárrá nevezte ki.

— **(Új közjegyzői állás.)** A pécsi kir. közjegyzői kamara az újonnan rendszerezett *gyönki* kir. közjegyzői állásra pályázatot hirdet. Pályázati kérvények három hét alatt adandók le *Bánffy* Simon, kir. tanácsos közjegyzőhöz, mint a kamara elnökéhez, Pécsen.

— **(Meteor.)** Dunaföldvártól meteorhullás hírért küldi tudósítónk. A szilányi birtokon, a mely Dunaföldvártól északra fekszik, szombaton este félkilenc óra tájban cséplés után hazafelé ballagott *Szlavik* Nándor gazdasági tiszt az ispánnal és a gépészszel. Az északkeleti égbolton egyszerre egy olyan fajta test

tűnt föl, mint egy lobogó lánggal égő, lefelé fordított faklya. Gyorsan hullott lefelé. Izzó-vörös tüze erősen fényelt, világított a sötétlő égbolton. A mint végigfutott az égbolton, utját fehér füstfelhő jelölte legalább is egy méter hosszúságban. Ezt a fehér füstvonalat még 5-6 perc múlva is lehetett látni, csak lassan halványult. A tüzes égi test pedig minden zaj nélkül hullott le a már csillagos égboltról s a szemlélőknek úgy tűnt föl, mintha alig néhány száz lépésnyire esett volna le előtük a földre, az uradalmi park fái mögött. A földön azonban nem találták semmi nyomát.

— **(Új királyi ügyész.)** *Déván* Ottó a Pécsre újonnan kinevezett kir. ügyész megérkezett Pécsre és kir. ügyészség vezetését a mai napon átvette.

— **(Adomány a Zsolnay-szoborra.)** A „Pécsi Takarékpénztár” igazgatósága ma délután tartott ülésén 1000 koronát szavazott meg a létesítendő Zsolnay-szoborra.

— **(Külföldi levelezés póstadija.)** Az osztrák postaigazgatás már ismétellen felszólalt a Magyarországból Ausztriába elégtelenül bérmentesítve feladott levelezőlapok nagy száma miatt. Újabb eszközölt feljegyzések szerint egyedül a bécsi központi levélkiszorító hivatalhoz hat hét leforgása alatt 35 260 elégtelenül bérmentesített levelezőlap érkezett Magyarországból. Ezen hibás bérmentesítés azon körülménynek tulajdonítható, hogy a közönség a f. é. január hó 1ével életbe lépett tarifális változásokat még most sem veszi figyelembe s Ausztriába szóló levelezőlapjait még most is 5 fillér helyett 4 fillérral bérmentesíti. A közönség tájékoztatására ez alkalomból ismétellen közöljük, hogy az Ausztria, Bosznia, Hercegovina, Németország, Szerbia és Montenegróval való forgalomban az egyszerű levél díja 10 fillér, a levelezőlap díja 5. fillér más külföldi államokba szóló levelek díja pedig 25 fillér s a levelezőlap díja 10 fillér.

— **(Tolvaj cigányok.)** Rózsafa községben a minap tolvajok jártak *Cankó* János, ottani lakos udvarán s elvittek hetven méter vásznat. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azonban csakhamar kiderítették a tettesek kilétét *Bogdán* Ádám és két társa kőborcigányok személyében, bár azok már a lopott vásznon nagyrészen tuladtak. A tolvaj cigányokat feljelentették a bíróságnál.

— **(Megijedt lóköltők.)** *Simon* János, kórosi lakostól a minap éjjel az istállóból két lovat elloptak. Az egyik szürke, a másik fekete paripa volt s a káros másnap reggel bejelentette kárát a hatóságnak. Ugy látszik azonban, hogy az ismeretlen lóköltők megijedtek tettük következményeitől, mert a lopott lovakat szabadon bocsátották még a határban s azok kevéssel a feljelentés után már otthon voltak az udvarban, hová — jól ismervén az utat — gyeplő nélkül is haza találtak. De azért nyomozzák a megijedt lóköltőket, nehogy vérszemet kapjanak s máskor ha sikerül nekik a lóköltés, valahol túl a Tiszán el is adják a lopott lovakat!

— **(A mi szemetes kocsiaink.)** Paraszkodtunk a városnak már mindenféle elképzelhető kocsiára, csupán a szemetes kocsi viselték jól magukat az utóbbi időben. Most azonban, úgy látszik ezek is nagyzási hőbortba estek s szörnyen vágyódnak a kiszervezés után, mert máskülönbén aligha lehetséges, hogy oly dolgokat csináljanak, melyeknek elkövetésétől eddig tartózkodtak. Ma reggel ugyanis, két jól tele rakott szemetes kocsi dőcögött végig a ferenciek utcáján, annyira jól meg voltak rakva, hogy majdnem minden kerék fordulónál elvesztettek egy csótot a felrakott szemétből, miáltal egész csinos nyomokat hagytak maguk után. Ez az elszórt szemét aztán, melyke helyenként valami művészi kaoszban nem csekély bűzhödtt ételhulladék is vegyült, a déli órákig diszelenkedett a ferenciek utcája kocsijának aszfaltján. Most valóban nem tudjuk, hogy a kiszervezés utáni vágy

vajjon a szemetes kocsiként volt e nagyobb, melyek a piszkot csinálták, vagy az utcaperőken, kik otthagyták disztelenkedni ezt a piszkot az utcán a déli órákig. Annyi azonban bizonyos, hogy mindakettő érdemes a nyomdafestékre!

— **(A legújabb szálloda Pécsen.)** A szó legtágasabb értelmében kedvesnek épen nem nevezhető *Aidinger*-éra egyik ma is hiábavaló alkotása a sétatéri kiosk. Polgármester korában *Aidinger* János a saját fejétől akarván valami szépet alkotni, megépíttette a sétatéri kioskot, a mely azonban se nem szép, se nem hasznos. A városnak bele van öltve a pénze, miként beleöltte *Aidinger* sok minden más haszontalan dologba a város pénzét. Most azonban *Kovács* József, hosszuhetényi legény kitalálta, minek lehetne használni a sétatéri kioskot. Ugyanis az éjjel egyszerűen ott húzta meg magát s a kioskban aludt, mintha szállodai szobában lenne. A rendőrök ugyan bekisérték ezért, de mi ajánljuk a városi Tanács figyelmébe, hogy ne vesse meg *Kovács* József eszméjét s adja ki a kioskot szállodának, vagy hajléktalanok menhelyül. Más sorsot úgy se érdemel.

— **(Tisztviselők keserve.)** Egy budapesti lakos azzal a javaslattal lépett a belügyminiszter elé, hogy fogadja el egy fölfedezést, melynek rendszere szerint a tisztviselők anyagi helyzetének megjavítását keresztül lehetne vinni anélkül, hogy ehhez akár az állam, akár a közönség részéről anyagi áldozat lenne szükséges s a rendszer megvalósítása bárkinek is egy fillérjébe kerülne. A folyamodó fölfedezésének titkát nem árulja el, csak annyit mond, hogy hajlandó a tervezetet bárkinek megküldeni, s ha a tisztviselők abban felállított terv és beosztás szerint élnek, anyagi helyzetük rövid idő alatt rózsásra fog változni. A minisztertől nem kér a folyamodó egyebet, mint erkölcsi támogatást, hogy eszméjének megvalósítására tér nyíljon. A belügyminiszter most arról értesítette a főváros tanácsa útján a folyamodót, hogy kívánságát nem teljesítheti. Így vesznek el a nagy gondolatok az emberiség közömbössége miatt — gondolja most a nagy ismeretlen. A tisztviselők meg valószínűleg keseregnek, mert sorsuk javulásának titka ezzel örökre el van temetve.

— **(Rendkívüli közgyűlés.)** A Kaposvizet levezető társulat folyó évi szept. hó 6-ik napján délután 3 órakor Dombóvárton (a nagyvendéglőben) rendkívüli közgyűlést tart *Döry* József elnöklote alatt. Ezen közgyűlésnek egyedüli tárgya az afeletti határozás, hogy az I. kerületi m. kir. kulturmérnöki hivatal által készített s az előirányzat szerint összesen 427.483 korona 54 fillér költséget, tehát kat. holdanként 23 korona és 92 fillér költséget igénylő mederszélesítési s mederrendezési tervek keresztül vitessenek-e? s a mennyiben ez elhatározatnak, a költségek miként fedeztessenek.

— **(A „Dunántúli Rabbiegyesület”)** ez évi rendes közgyűlését folyó hó 28. és 29-ik napjain Szegzárdon tartja meg. Az egyesület elnöke dr. *Schnitzer* Ármán komáromi főrabbi e célból kérelemmel fordult a szegzárdi hitközség elnökségéhez, hogy a tanácskozások helyül a hitközség tanácsstermét engedje át. A kérelemnek a hitközség elnöke *Leopold* Sándor az előjáróság nevében a legnagyobb előzékenységgel tett eleget, sőt a gyűlésre érkező rabbik magánházaikba való elszállásolásáról is készségesen gondoskodik.

— **(Öngyilkos asszony.)** Régóta betegeskedett *Pincsen* Györgyné udvardi lakos, a ki e feletti elkeseredésében, midőn a házbéliek mind a mezőre mentek dolgozni, a kutba ugrott. A 69 éves szerencsétlen asszony holttestét sok keresésre találták meg a kutban, a honnan kihúzták és a megejtett vizsgálat kiderítette, hogy öngyilkossági szándékból követte el tettét.

— **(Füredi élet Lipiken.)** Lipiken nagy jótékony célú hangverseny volt, melyen magyarok, horvátok és románok egyaránt közreműködtek és melyen különböző nemzetiségbeliek nagy számmal jelentek meg. A rendezés körül fáradoztak *Schwimmertanárné, Fritz Vilmos* igazgató, *Dr. Ssemerey Bertalan* jeles specialista és *Marschalkó Tamás* egyetemi tanár. Voltak magyar, horvát és román énekek és szavaltok, különösen kiemelendő *Schwimmer* tanárnő művészi zongorajátéka, mellette *Cotarescu* szép román éneke. *Palágyi Lajosné Rákosi Jenőnek* egy remek monológját adta elő. *Sterneck Zsigmond* gordonkán és zongorán játszott. A program többi száma is nagy hatást aratott. A lipiki fűrdővendégek száma az előző évekhez képest folyton emelkedik.

— **(Elveszett cselédkönyv.)** Nem érdekel ugyan senkit e híre s az olvasóközönség ama része, mely szórakoztatónál járja lapunkat, szinte bosszankodik az ily hírekben, melyek keretében nincs megírva más, mint, hogy egy vigyázatlan cseléd elvesztette a cselédkönyvét. De hogy is lehet ilyen cselédségekkel foglalkozni? Azok azonban, kik tudják, mily nagy jelentőséggel bír a szolgálattal kenyeret kereső cselédek részére a cselédkönyv s mily nehéz az ilyen cselédnek az elveszett helyett új könyvet kapni, talán nem ütköznek meg azon, ha a sajtó munkásai ily híreket is megírják, melynek segítségével talán sikerül a bajba került szegény cselédnek könyvét visszaszerezni. *Jung Mária* csuzai cselédleány vesztette el a cselédkönyvét, melyet a baranyavári járás főszolgabírája 1894. évi június hó 9-én állított ki számára. A becsületes megtaláló kérték, hogy a cselédkönyvet akármely község előljáróságának, lehetőleg azonban a pécsi járás főszolgabírói hivatalának adja át.

— **(Leesett a hegyről.)** Nem kell éppen nekünk baranyaiaknak Svájcba menni, hogy turista balesetek érjenek bennünket, mert hegy az van bőven, melyek időközönként, a végzetes véletlen segítségével gondoskodnak róla, hogy véresek legyenek kopár szikláik. Abaligeten történt — mint értesülünk, — legutóbb egy turista-baleset. *Pálfi Ignác*, egy ilyen tizenegy éves abaligeti fiú felmászott a közeli hegyek meredek csucsára virágot szedni, utközben azonban megcsuszott s oly szerencsétlenül esett le, hogy mindkét lábát eltörte. Arra járó favágó emberek találták meg a fájdalomában elájult fiút, kit szülői lakására szállítottak, hol most ápolják.

— **(Fegyver a gyermek kezében.)** Szomorú vége lett a napokban Magyar Mecskén két fiatal gyermek vigyázatlan, pajkoskodó játékának. Akként történt a dolog, hogy *Dallos Márton* odaváló gazdálkodó tíz éves József nevű fia, atyja távollétében ellopta vadászfegyverét s aztán *Borbás Kálmán* nevű barátjával elment az erdőbe vadászni. Egy darab ideig csendesen el volt egymással a két gyermek, midőn a kis *Borbás Károly* egy faágon ugrándozó szarkát vett észre. *Dallos József* felkapta a fegyvert s a szarkára célzott, de a puska oly súlyos volt, hogy nem tudta felfelé tartani s így, midőn a fegyver dördülve elsült, annak lövege az ott okvetetlenkedő *Borbás Károly* bal karjába furódott. A közvetlen közelből kapott lövés folytán a kis fiú oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy karját alkalmasint amputálni kell.

— **(Állatsereglet Pécssett.)** *Kocka Antal* és fiai nagy állatsereglete Pécsre érkezett és a buzatéren látható. A pécsiek ez előtt három évről jól ismerik *Kockáékat*, kiknek állatsereglete azóta tetemesen megnagyobbodott s ma már összesen száz vadállatot, köztük tizenöt oroszlánt s két indiai elefántot foglal magában. Naponkint idomító-előadásokat tartanak s az állatsereggel szemben van *Kocka Antal* anatómiai muzeuma és panoptikuma. Mivel közönségünk ezen a nyáron semmi-

féle szórakozása nem volt bizonyára tömeges látogatottságban fog részesülni *Kocka Antal* állatsereglete s ajánljuk is mindenkinek figyelmébe.

— **(Kigyulladt pajta.)** Most, hogy itt a takarítás ideje, nem ritkák a tüzesetek sem, melyeknek csodálatoskép a legtöbb esetben maguk a gazdák az okozói. Ilyen tűz támadt a napokban *Maison* is, hol *Biró Ferenc* odaváló lakos pajtája gyulladt ki és csakhamar a tűz martaléka lett, a benne volt körülbelül tíz kocsi szénával együtt. A kár, — mely biztosítás által részben megtérül — körülbelül kétszáz koronát tesz ki.

— **(Világosságot kérünk.)** Az egyszer nem beszélünk a felsősétátér közvilágítási állapotairól — mert hal' Istennek — nem ugyan a város, de a holdvilág néhány nap óta oly jól viseli magát, hogy túl tesz ragyogásával a legképzeldőbb városi gázlámpán is s így nem panaszkodnak a felsősétátér holdvilág kedvelői, poétikus sétálói. Ellenben igenis panaszkodnak a *Sánc* és *Kis-Makarutca*, valamint a *krajcár-kaszárnya* tájékán lakó emberek, mert ezeken a helyeken néhány nap óta nem gyújtogatják meg a lámpákat. Hogy itt a városi uraknak eme helyek iránti ellenszenvéről, vagy a lámpa gyújtogató közegek mulasztásáról van-e szó, azt nem tudjuk. Bármi ként legyen is, azt hisszük, hogy megérdemlenek egy kis világosságot a külvárosi utcák is, mert ha nem csalódunk, midőn adófizetésre kerül a dolog, a külvárosba is csak úgy kimeneszti a nemes város a maga végrehajtóját, mint akár a *Széchenyi* térre.

— **(A köztisztaság és a vízfolyások.)** Olyan ez kérem, mintha egy kalap alá akarnánk szorítani a nappalt az éjjellel, a hideget a meleggel, a tüzet a vízzel, szóval a legsarkalatosabb ellentéteket, mert tény, hogy a mi köztisztaságunknak, — mely jó órában legyen mondva — jobb mint talán más vidéki városoké, — nincs nagyobb ellensége, mint a vízfolyások, a melyek a város legmagasabban fekvő utcáiról összegyűjtik a piszkot és végigcipelik a városra, úgy hogy talán a *Klimó-utcán* kellő figyelemmel meg lehetne tudni, hogy mit ebédelt valamelyik *Tettye-utcai* ismerősünk. S miután a közérdek képviselőjében mi sem akarunk a követelések *Mont-Blanc*-jára hágni, előre is kijelentjük, hogy nem követeljük a rakoncátlan vízfolyások megbüntetését, csupán arra kérjük a t. köztisztaság felügyeletével megbízott hatóságot, sziveskedjék szigorúan ellenőriztetni ama üdvös rendeletének teljesítését, mely szerint — különösen a nyári hónapokban — tilos ételhulladékokat a vízfolyásokba öntözni.

— **(A magyar birodalom népesedése június havában.)** A magyar korona országaiban ez év június havában élve született 57.401 gyermek, halva 1163. Hét év-nél fiatalabb korban 18.390-en, hét évnél idősebb korban 19.093-an haltak el, a népesség természetes szaporodása tehát 19.918. — A házasságkötések összes száma a magyar korona országaiban június hónapban 12.199. A magyar anyaország népesedését tekintve, azt látjuk, hogy a folyó év június havában 2011-el kevesebb a szaporodás, mint a múlt év ugyane hónapjában, miután a múlt év június havában a születések közel 1000-el több, a halálozás pedig 1059-el kevesebb volt. — Ez év első hat hónapjában azonban együttvéve mégis 32.712-el több volt a szaporodás, mint a múlt év ugyanez időszakában. A születések aránya június hóban legmagasabb volt a *Tiszántul*, legalacsonyabb a *Dunántul*. A megyék közül *Ugocsa* az első, *míg az utolsó helyre Baranyavármegye* kerül. Városi törvényhatóságaink közül a születések számaránya tekintetében *Szabadka* áll első helyen, az utolsón *Zombor*. — Aránylagosan a legtöbb házasságot a *Tiszán* innen kötötték, a legkevesebbet a *Dunántul*. A megyék között *Fogarás* foglalja el az első helyet, az utolsót *Árva*. Városi törvényhatóságaink közül *Kolozsváré* az első, hol 52 házasságot kötöttek, legkisebb az arány *Fiumeban*, ahol 12 házasság kötöttet és *Szegeden*, hol a házasságkötések száma 36. — A halandóság legnagyobb volt a *Duna-Tisza* közén, a legkisebb a *Dunántul* és a *Tiszán* innen, a mely két országrészben teljesen egyenlő az arányszám. Az egyes megyék közül *Heves* és *Pest vármegye* mutatja a legkedvezőtlenebb, *Zala* a legkedvezőbb arányszámot. Városi törvényhatóságaink közül aránylag a legkevesebb haláleset *Baján* történt, a legtöbb *Pécssett*. — A szaporodás aránya legnagyobb volt *Erdélyben*, a legkisebb a *Tisza-Maros* szögén. A megyék közül *Ugocsa*, a városok közül *Budapest* szaporodott legjobban; *Baranyamegye* legkevesé, *Pécs*, *Nagyvárad* és *Maros-Vásárhely* városok pedig fogytak. *Juniusban* a magyar anyaországban 69 olyan község volt, amelyekben a halálozások a születéseket több mint 5-tel multák felül. Három olyan község van, ahol egy születés sem volt, a halálozások száma pedig 6 volt.

— **(Betörés.)** A magyar-átádi körjegyzői hivatalnál az ablakon keresztül ismeretlen tettesek betörést kíséreltek meg. A betörők egy nagy fadoronggal kifeszítették az ablak egyik vasrudját, egyéb kárt azonban nem tudtak tenni, így a kísérlet eredménytelen maradt. Minden valószínűség szerint pénzt kerestek az illetők. A nyomozás megindított.

— **(Postai szállítási tilalom.)** A belügyminiszter egész csomó lap és nyomtatvány postai szállításának megvonását rendeli el. A nyomtatványok közül kettő olyan van, melyek az uralkodó házról szólnak meg nem engedhető hangon. Az egyik román nyelven könyv alakban jelent meg *Bukarestben* s a címe: *Memoriile baronesci Vecsera*; a másik német nyelvű könyv s a *Habsburgische Messalianen und Liebesaffären in 19. Jahrhundert* címen *gróf Kettösy M. álnév* alatt írva *O. Gricklauer* cég adta ki *Lipcsében*. Megvonta a miniszter a postán a szállítási jogot még a *Romanii di Ungaró* című *bukaresti nyomtatványoktól* és a *Srpsko Jedintsvo* című szerb laptól.

— **(A járványkórház ügye.)** A város közegészségügyi bizottsága ma délután 3 órakor *Kelemen Mihály* dr. elnöklete alatt ülést tartott, a városeeza közgyűlési termében. Az ülésen résztvettek: *Majorossy Imre* polgármester, *Vassary Gyula* főkapitány, *Cirer Elek* dr. tiszti főorvos, *Ludvigh Ferenc* dr. és *Tolnai Vilmos* dr., tiszti orvosok *Pajor Leo Fehér* József állatorvosok, *Schwarz Frigyes* dr., *Kanffer Jenő* dr., *Johann Béla* dr., *Göbel Kálmán* és *Cirják Ignác*. Az ülés tárgyát a járványkórház felépítése képezte. A kórház telkének kijelölésére kiküldött bizottság az amerikai szőlőtelep belső részét ajánlta az ülésen; de *Vassary Gyula* főkapitány és többek felszólalására a bizottság elhatározta, hogy úgy e helyet, mint a *megyeri malmot*, a régi lövőde melletti helyet, a *Blachier-féle* téglatelepet s a még egyéb alkalmas helyet illetőleg a főkapitány érdekeltségi tárgyalásokat tartson és ezek eredményét terjeszse a bizottság elé. A kórház építési költségvetését 7676 koronában jóváhagyta a bizottság s e szerint a kórházi barakkszerű lesz és 24 beteg fér el benne.

— **(A pécsváradai ifjúság)** aug. hó 15-én a kaszinó helyiségeiben az „Erzsébet” szobor-alap javára zártkörű táncvigalmat rendez. Belépő-díjak: Családjegy 2 kor. 80 fillér, személyjegy 1 kor. 40 fillér. Felülfizetések tekintettel a nemes célra, köszönettel fogadtatnak és nyugtáztatnak. Kezdeté esti 8 órakor.

— **(A börtön lakói.)** A királyi ügyészség jelentette a városi közigazgatási bizottsága ülésén, hogy a múlt hóban a kir. ügyészség fogházában 8 vizsgálati fogoly és 76 elítélt fogoly volt. A kir. ügyészség fogházának tehát összesen 84 delinvens volt a lakója.

— (**Áthelyezés.**) A pénzügyminiszter *Simon Zsigmond szegzárdi p. ü. igazgató-sági irodatisztet* — saját kéreimére hasonlóságban a pécsi p. ü. igazgatóságához helyezte át.

— (**Egyleti közgyűlés.**) A somogyvármegyei községi és körjegyzők egylete Balaton-Füldváron folyó hó 12-én d. u. 3 órakor őszi rendes közgyűlését tartja. A közgyűlés tárgyai: 1) Einöki jelentés. 2) 1901. évi költségvetés megállapítása. 3) Indítványok a községek arra való felhívása tárgyában, hogy a marhalevelek bélyegdíjából járó 1 $\frac{1}{2}$ %-os visszatérítés a vármegyei jegyzői nyugdíjintézet javára engedessék át. 4) Indítvány a községi pénztári kezelés és számvitelről szóló 1888. évi 11. sz. megyei szabályrendelet némely pontjának és a hozzácsatolt egyes mintáknak megváltoztatására vonatkozó kérvényezés elhatározása tárgyában. 5) Felvételre tagok jelentkezése. 6) Netán még beérkező ügyek. A választmányi ülés a fenti nap 10 órakor Kőröshegyen a község háznál fog megtartatni.

— (**Ledőlt templom.**) Nagy zuhanás robaja ebresztette tel reggel álmukból a napokban fonyódi hegyi lakókat. A most épített, még teljesen el sem készült templom omlott össze. A művészleg szép kis templomból már csak a torony kiépítése hiányzott, előbb azonban falaira súlyos kőpárkányokat és díszítéseket raktak fel, melyeket sehogysem bírtak el a nagyon is vékony falak és boltzatok. Az építést vezető pállér már előbb látta, hogy a nehéz kődíszítéshez nem elég erősek a falak; azonban bíztak a tervező fővárosi építőmester számításának biztosságában. Szerencsére, a kora reggeli órában még nem dolgoztak a kőművesek, minél fogva az omlott templom emberéletben szerencsétlenséget nem okozott. Így is nagy a baj, mert

az épületanyag nagyobb része is tönkre ment s nem igen van remény hozzá, hogy a szép fonyódi templom mostanában feltámad romjaiból.

— (**A perzeidák.**) Perzeidáknak hívják azokat a hullócsillagokat, amelyek minden évben az augusztus 10-ike és 12-ike közötti éjjeleken nagy számmal jelennek meg az égen és a »Perzeusz« csillagképéből látشانak eredni. Tavaly novemberben sokan csalódtak az elmaradt csillaghullás miatt, melyet a »leonidák«-nak nevezett meteorrajnak kellett volna szolgálnia; e miatt nincs mitől tartanunk, mert a perzeidák minden év augusztus havában ugyanazt a ragyogó látványosságot nyújtják. A perzeidák is ép úgy mint a leonidák hatalmas meteoráramot alkotnak, melyeknek pályája a nap körül minden évben egyszer keresztezi a föld pályáját. A perzeidák e rendezvous-ja augusztus 10-ére esik — innen a csillaghullás, mert az áramon áthaladó föld az apró égitestek millióit ragadja magához, mi által a föld tömege az idők folyamán kétségtelenül gyarapodni fog. Különböző nemcsak augusztusban vagy novemberben látható hullócsillag. Minden nap tömérdek számú meteor jelenik meg az égen, csak hogy nem igen vesszük észre őket, mert a meteoroknak csak három százaléka fényesebb a rendes csillagoknál. H. A. Newton amerikai csillagász meghatározta, hogy naponta átlag 10—25 millió, szabad szemmel is látható hullócsillag esik a földre, mennyi lehet most azoknak a száma, amiket csak a teleszkop mezejében vehetünk észre. Dr. See, egy igaz tehetségű ifjú tudós, most nemrég szorgos vizsgálatot folytatott e kérdés megoldására egy nagy 24 hüvelykes messzelátó csővel. Azt találta, hogy egy hat ívmásodpernyi területen az égen éjjelenként átlag öt meteor jelenik meg. Ebből könnyű kiszá-

mitani, hogy huszonnégy óra alatt átlag 1200 millió hullócsillag esik a földre, jobban mondva elég légkörében és csak por alakjában száll alá. A napba, melynek vonzóereje több mint háromszázszoros akkora, mint a föld vonzóereje, minden valószínűség szerint sokkal több hullócsillag esik és ez által pótolja egy részét a nap melegének, melyet évről-évre kiszárazás által elveszít.

— (**Gyár-utca 8. szám.**) A közegészségügyi bizottság figyelmébe ajánltuk tegnap esti lapunkban a gyár-utca 8. számot, a melyből kiáradó bűzös sajtíz hetek óta teszi bűzőssé az egész gyár-utcat és környékét. A város közegészségügyi bizottságának mai ülésén *Vassary Gyula* főkapitány napirenden kívül előterjesztette ez ügyet, hivatkozva lapunk többszöri felszólására és előadva, hogy a tiszti orvosi jelentések szerint a gyár-utca 8. szám alatti sajtízító szuterren-helyiség tisztán van kezelve, tehát a belőle kiáradó sajtíz nem közegészségellenes; csak — kellemetlen. O megtehető, a mit tehetett; légmentesen elzáratta a helyiséget. Mindazonáltal ha az ablakokat nyitva hagyják, a bűz újra terjed; tehát itt tenni kell valamit. Ipartelepnek nézi e helyet s kérdi a bizottságot, hogy közegészségellenesnek, vagy csak kellemetlennek és csak közérdekbe ütközőnek találja-e az állapotot? A kérdés nagy vitát keltett az ülésen; hozzászóltak a tiszti főorvos és a tiszti orvosok s *Majorossy Imre* polgármester is; mind azt hangoztatták, hogy a közegészségügyre nem veszélyes ugyan ez állapot, de a tulajdonos éppen ma ígérte meg a tiszti főorvos előtt, hogy tekintve a közérdek szempontjából tett felszólásokat, a sajtízraktárt a szuterrenből mély pincébe helyezi le — miként ez a Pécsi Tejcarnoknál is van — s ekkor szag nem fog onnan az utcára kihatolni. *Kauffer Jenő dr., Johann Béla dr., Pajor Leo, Schwarz Frigyes*

inkább életét venné, mintsem férje oldalán pirulva haladna azzal a bélyeggel hátralevő életutain. Bárhogy fáj is ez a dolog — nem segíthetek a megtörténtén, de ez a komplikáció örök szemrehányáskép üldözendő egészen életemen keresztül.

— Hallgatsz, — ugye te sem tudsz ki utat ebből a szörnyű helyzetből?

— Nem, nem tudok.

— Nagyon halvány vagy Jancsi, mi lett? Ez az én bajom téged is aggaszt? Semmi — az elmondottakon kívül. Áthelyeznek, aztan vége; de mint mondtam, — a leány, az a szegény gazdag leány . . .

— Majd gondolunk egyet . . . s ha Isten segít, valahogy csak lesz.

— Menj Laci, menj szolgálatba.

— Nem, szabadnapos vagyok; várj csak, ha elmégysz, mond Magda néninek, hogy hozzon fel bort — sokat — ugy talán jobban érzem magam; s ha Dénes . . . tudod már, akkor te add tudtomra, tőled jobban esik az a . . . hir.

— Laci, reményelem . . .

— Ah! ne félj semmit, nem ölöm meg magamat, hanem ha nálam maradnál, ha velem maradnál, nagyon megköszönném. Látod, ma a lélek került uralomra bennem; a sneidig katona alszik, de a lélek, a lelkiismeret, az veszettül éber. Hozass bort Jancsi!

János urfi a villamos csengőhöz lépett és azt megnyomta. Kis vártatva már az asztalon álltak az üvegek, melyekből Jancsi töltött. Gépiesen nyújtá poharát László bátyja felé. A kelyhek öszecsendültek.

— Ugy? na az más; de mégis kevés az egy grófi háztartásnak.

— Kevés, kevés — mondá valamennyi ficsur s azzal ők is elhagyták a gargon lakást, melyben csupán Vágó doktor és Péter, a gróf szolgálója maradt.

Péter, az együgyű Péter sirt. Vágó doktor, a híres professzor meg most vette ki Dénes gróf hátából a golyót.

— Te — fordult a professzor a síró szolgálóhoz — nincs senkije a grófnak?

— Dehogynincs, mondá az csukló hangon.

— Hát ki? — beszélj!

— Hát a Sára baronesse. Már egy éve, hogy szereti; mult héten is csináltatott neki naktmuzsikát.

— Csacsi, mondá mosolyogva a tanár; nem azt kérdeztem tőled, hanem, hogy van-e neki rokona?

— Ja! hát hogyne; maga budapesti és nem ismeri Dénes gróf ur nagybátyját? Hát a gazdag gróf Halassyt nem ismeri?

— Ah! — csodálkozék a tanár mintegy magában — erről sohasem beszélt az öreg gróf.

— Nos, akkor várj, e táviratot a postára viszed.

— Igenis.

Vágó tanár rövid táviratot fogalmazott s pénzzel együtt átadá Péternek, hogy gyorsan adja fel a Hiób-hirt.

— De siess vissza, szükségem van reád.

Péter már nem hallotta a tanár intését; elrohant.

A lakásból lerohanó Péter majd hogy Mayer hadnagyot, meg annak öcscsét, Jancsit, ki most végezte a magyar-óvári gazdasági akadémiát — föl nem lökte. A

dr. és *Cirják Ignác teljesen elítélendőnek tartják ez állapotot, mert az utca örökös büzös volta nemcsak a közérdeket, hanem a közegészséget is sérti.* De belenyugszanak abba, hogy a sajtószáritó raktár mély pincébe helyezték le. A mit ha nem tenne meg a háztulajdonos, akkor a száritó raktár a házból kihelyezendő; a mit annál is inkább meg lehetne tenni, mert ha ipartelepi ügynek vesszük is a dolgot: a tulajdonos tejesarnoka a vitéz-utca végén a Maletter-féle telken van, itt készülnek a sajtók, következőképpen itt is száritandók s ipar- engedélyével nincs arra feljogosítva, hogy a város kellős közepén tartson külön sajtószáritó raktárt s hozzá még nem is megfelelő helyiségben!

— **(Katykó Borbála.)** Ugy a hatóságok, mint a büntető bíróság fekete könyvében elég népszerű alak *Katykó Borbála*. Ismerik mint a rossz pénzt s bizony szemmel is tartják, mit leginkább bizonyít az a körülmény, hogy az asszony nemrég került ki a fogházból s azóta azonban már ismét uton van befelé. *Katykó Borbála* — ugyanis — kuruzslónő és attól sem retten vissza, hogy némely bűnbe esett anyát erőszakosan foszszon meg az anyaságtól. Ezért aztán egy feljelentés folytán nyomozást indítottak tavaly *Katykó Borbála* ellen, kit sikerült is mult év január hó nyolcadikán kézrekeríteni és átadni a bíróságnak, mely néhány havi fogházra ítélte a kuruzslónőt. Körülbelül két hónappal ezelőtt szabadult ki a fogházból *Katykó Borbála*, ki azonban mihamarább ismét kuruzslásra adta a fejét. Így történt aztán, hogy a napokban *Pellérdén* újra elcsípték és átadták a bíróságnak.

— **(Gabonaégés.)** Ócsényben több gazdának körülbelül 240 csomó gabonája porrá égett. *Tercse Józsefnek* a tűzhöz közel levő mintegy 2 hold kukoricájának nagy része is a tűz áldozata lett. Egy holdra tehető pap-

rikáját pedig a veszedelemhez sietők csaknem teljesen összetiporták. Több szegényebb ember is, ki részarárásban nyert gabonáját oda hordta, szintén kenyér nélkül maradt. A gabona nem volt biztosítva.

— **(A senki gyermekei.)** Az anya könyvvezetők eddig meg voltak akadva az olyan senki gyermekei anyakönyvelésével, a kiknek anyja anyakönyvezve nincsen, családnevet nem visel és ilyen bemondani nem is tud. A belügyminiszter nevében most *Gulner Gyula* államtitkár a törvényhatóságok első tisztviselőihez intézett körrendelettel a következőképpen döntötte el e kérdést: »Mint hogy köztekintetből feltétlenül szükséges, hogy az ily gyermekek is viseljenek családnevet; az igazságügyi miniszter ural egyetértőleg ezennel elrendelem, hogy mindazon esetekben, a midőn szorgos nyomozás után és az érdekelt s közel álló családtagok meghallgatása után sem lehet valamely törvénytelen gyermek anyjának családi nevét megállapítani: a gyermek születési anyakönyvébe oly magyar hangzású családnév vezetessék be, melyet a gyermek anyja az anyakönyvvezetőnél kijelölt; feltéve, hogy az anya által választott név a névmagyarosításoknál követett gyakorlati elvekkel ellentétben nem áll. Esetleges visszaélések megelőzése végett pedig kijelentem, hogy ily esetekben, az anyakönyvek »jegyzet« rovatában meg kell jegyezni, hogy az anya neve nem az ő családnéve, hanem választott név.«

— **(Egy érdekes levél.)** Bécsi tudósítónk, *Wolf Rudolf* úr rajzoló Bécsben, *Hepgasse 18.* szám alatt levélben, melyet alább közlünk, tudatja velünk, milyen kitünő eredményt ért el felesége egy Ausztriában eddig ismeretlen gyógyszerrel, mely a betegség vagy vérszegénység által elgyöngült vért bámulatosan felfrissíti.

— A legbámulatosabb eredményt ér-

tem el, írja *Wolf* úr, *Williams dr. Pink-pilula*ival. Feleségem gyomorhajban szenvedett s miután egy ideig használta a *Pink-pilulákat*, fájdalma megszűnt s ma igen jól érzi magát. Ugyanezt a módszert alkalmazom leányomnál bénasága ellen s remélem, hogy ugyanolyan eredményt érek el, mint anyjánál.

A *Pink-pilula* bámulatosan erős hatást gyakorol az egészségre. Számtalan a vér gyöngegségéből származó betegségvan, melyet gyökeresen gyógyít. A friss, tiszta, rendszeresen működő vér eltünteti a vérszegénységet, a sárgaságot, neuraszténiet, gyomor- és bélhajt és a reumát. A *Pink-pilula* a testnek új erőt, ellenálló képességet ad s ez biztosítja az egészséget és a hosszú életet. Kapható minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi főraktárban *Török József* gyógyszerésznél, *Budapest, Király-utca 12.* doboza 1 frt. 75 krért, vagy 6 doboz 9 frtért.

Művészet, irodalom.

○ **A kassai színház új naivája.** *Baróthi Irma*, a pécsi színház volt naivája, a kassai színházhoz szerződött, október hótól kezdve három évre. Első fellépése október hó közepén lesz »*Trilby*« szerepében.

○ **Színészet Siklóson.** *Baghy Gyula* színigazgató f. hó 8-án kezdte meg színlelőadásait Siklóson, a »*Pelikán*« szálloda kert-helyiségében. Bemutató előadásul a »*Házi Béke*«-t adták elég szép közönség előtt. A szereplők mind megállták helyüket. Ugyilátszik, ha *Baghy* továbbra is kielégíti a közönséget, a siklósiak pártolni fogják.

○ **Istócy Győző fordít.** *Istócy Győző*, az egykor nagy szerepet vitt antiszemita ve-

szolga elkeseredettségében nem kért bocsánatot, a másik kettő meg nagy megilletődésében ügyet sem vetett az ügyetlenre.

— Szegény bátyám értek; léha tréfából történt és most te hordhatod e tréfa következményét súlyos keresztként egész életeden keresztül.

— Édes jó *Jancsim*, igaz, hogy léhaság volt, de nem okozok senkit, amiért ebbe az ostoba párbajba ugratták szegény *Dénest*. Hidd el, fatum az egész.

László hadnagy pálcájával bizarr vonalakat rajzolt a porba s aztán elkeseredett hangon mondá:

— Attól tartok, hogy még nagyobb bűn is nyomja majd a lelkemet.

Jancsi feltekintett s kérdőleg nézett bátyjára.

— Ah, semmi! csak gyanu. Adja Isten, hogy csalódtam.

— De hát mi? . . .

— Eh! hagyjuk itt; jöjj, menjünk haza, majd ott . . .

A két fiatal ember utnak indult s csakhamar hazatért. Az uton néhány ismerőssel találkoztak, kik közül némelyek hangosan köszöntötték a két testvért, némelyek meg másfelé tekintettek, hogy ne kelljen köszönniök. Nyilvánvaló, hogy azok, akik köszöntötték a két testvért, a városka okosabb elemeiből kerültek ki.

Dénes gróf lakása az *Antal-utca* nagy sarokházában van, tehát *Mayer-ék* házáig alig ötszáz lépésnyire esik.

Midőn a két testvér emeleti lakásukba felment, *Laci hadnagy* kérdé:

— Hát a papa mit szolt az affairhoz?

— Nagyon szomorú a szerencsétlenség miatt; azonban téged csak azért korhol, hogy . . .

— Hogy *Dénest* a vízbe löktem . . . na igen, de hidd el, nem volt egy sem józan közöttünk, így hát én sem; ezt tekintetbe kellett volna venniök; de semmi, a kisvárosi hengegés erőnek erejével kalandot, szenzációt éhezett s én mint katona, nem térhettem ki. Azzal álltam ki, hogy a levegőbe lövök . . . s érthetetlen, a golyó mégis legjobb barátom életét oltja ki.

— Hisz él még s Isten segítségével életben is marad.

— Talán . . . de ez rossz vigasz . . . ülj le *Jancsi*, valami szoritja a mellemet . . . gyujts rá. Szó közöttünk maradjon édes öcsém, de én azt hiszem, hogy még más baj van, vagy lesz. Azt hiszem ugyanis, hogy a baronesse nagyon, nagyon szerette *Dénes grófot*.

— Aztán? hisz az természetes, a jövődöbéli vőlegényét.

— Igen, igen, de én azt hiszem, hogy ez a nagy szeretet annyira ment, hogy már tovább nem mehetett.

— Szóval?

— Szóval, hogy e viszonynak következményei lesznek.

— Borzasztó!

— Látod ez aggaszt; mert végre is akárhogy hányjuk, vetjük is a dolgot, *Dénes*, ha belehal is sebébe, becsületes párbajban esett el; de mi lesz azzal a derék leánynyal, a szegény *Sára* baronessal? Ismered jól, hogy milyen jellem, szerette *Dénest* és fogadok, hogy csupa virtusból oda adta magát imádottjának, megmutatandó neki, hogy bizik jellemében. De az is bizonyos, ha valaki e hibát jóvá akarná is tenni azzal, hogy feleségül veszi,

zér, beállt fordítónak. Ugyanis megjelent a következő munka: *Flavius* József ó-kori héber történetirónak, a galilaeai zsidó hadak főparancsnokának, a zsidó háborúról és Jeruzsálemnek Titus caesar által ostrommal történt bevételéről írt hét könyve, latinból fordította és kiadta dr. *Istócy Győző*. Flavius Józsefnek ezen, a legújabb korban feltűnő módon elhanyagolt remekműve, a mely ma, tizennyolc évszázad elforgása után se vesztett érdekességéből semmitse és még ma is aktuális jelentőségű, — nem hiányozhatik egy könyvtárból, könyvszekrényből és könyvtartó állványról sem. A harminckét nyomtatott ívre és több mint ötszáz lapra terjedő egész munkának az ára hét korona. Postán megküldve 56 fillér postaköltséggel több. Kapható, illetve megrendelhető a fentnevezett fordító-kiadónál, (Budapest, X., Tisztviselő-telep, Család-utca 30. sz.) és minden könyvkereskedésben.

Törvénykezés

§ A tél tolvajai. *Mihálovics* Szimó és *Recik* Lajos mohácsi lakosok mindketten zsákhordó napszámosok. Persze az ilyen foglalkozás mellett csak akkor van kereset, mikor nyáron búzát és egyéb takarmányt lehet zsákolni a Dunán közlekedő hajókra séppen télen, midőn minden embernek kétszeres gondot okoz a megélhetés, alig jövedelmez valamit a zsákhordás. Így történt aztán, hogy *Mihálovics* Szimó és *Recik* Lajos éppen télvíz idején kerültek bele a legnagyobb nyomorba. S a két zsákoló egy rozoga gunyhóban lakva ugyancsak szenvedett a fagyos tél hideg szelétől, míg végre egy este, midőn már szinte tartatlanul süvített keresztül a hideg szél a rozoga gunyhó repedezett ajtaján, tüdőtlen kemencején, *Mihálovics* Szimó odaszólt *Recik* Lajosnak:

- Van e fánk, Lajos?
 - Nincs.
 - Pénzünk sincs?
 - Az sincs!
 - Lajos!
 - Hallom!
 - Tudod mit? Menjünk és *lopjunk* fat.
- Recik* Lajos egy darabig elgondolkozott, aztán rámondta:

— Gyerünk!

S elindult folyó év január hó 30-án a két zsákoló fat lopni. *Spitzer* Mór mohácsi lakos, fakereskedő házában aztán megálltak. *Mihálovics* Szimó bemászott a kerítésen keresztül az udvarra, csendben ajtót nyitott a társának. Két nagy zsákot raktak tele vágott faval s mikor a nehéz terhet, fűtött szoba reményében boldogan cipelték hazafelé, a legközelebbi utcasarkon elfogta őket a rendőrőrszolgálat. Persze tagadni már nem is lehetett a dolgot, hát beismerték a lopást, minék folytán a mohácsi hatóság áttette az iratokat a pécsi kir. törvényszékhez, mely ma tartotta meg a két lopás vétségével vádolt tolvaj fölött ez ügy főtárgyalását. A kir. törvényszék, tekintve, hogy *Mihálovics* Szimó egy ízben már tett lopott fat a tüzre, öt hét havi fogházra, *Recik* Lajost pedig hat havi fogházra ítélte. Az ítélet ellen a vadlottak felebbezést jelentettek be.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. augusztus 10. reggeli 7 órakor

Barometer (redukált) = mm. 763.3 (súlyedő.)

Hőmérsék = 15.1 °C.

maximuma: 24.2 °C

minimuma: 15.9 °C.

Párányomás: 10.8 mm.

Relatív nedvesség: 85.

Felhőzet: ☉ ∞.

Szélirány s erő: —

Csapadék 24 órai: —

Száraz, derült idő várható.

Dr. Czirer.

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. augusztus 10.

— **Szomorú nászutazás.** Néhány nappal ezelőtt kelt egybe Montreuilben egy fiatal szerelmes pár. Vasárnap délután, hogy gyönyörű idő járt, egy kis csónak-kirándulásra határozták el magukat a Marne-folyón Perreux felé. Vigan is csónakáztak a folyó sodrával egy irányban, miguam a bry-i hid közelében hirtelen fölborult a keskeny csónak. Az ifjú pár uszni nem tudván, rögtön elmerült. És, noha többen segítségükre rohantak a partról, lehetetlen volt már megmenteni őket. Az asszonyka élt még, mikor kimentették a vízből, de miközben a kórházba szállították, az uton meghalt. A férjre eleinte egyáltalán nem tudtak ráakadni. Csak órák múltán halászták ki tetemét a habok közül. Montreuilben a boldogtalan pár rettenetes sorsa nagy részvételt keltett.

— **A szibériai vasutról.** A khinai események folytán csak most derült ki, hogy Oroszország milyen szolgálatot tett a világforgalomnak, mikor hozzáfogott a szibériai vasut kiépítéséhez. Alig 9 éve, hogy a vasutat építik s már is 4080 versztet adtak át a forgalomnak. Moszkvából hetenkint ezentul két gyorsvonat fog indulni a vonalon. Az orosz közlekedési miniszterium most adta ki a szibériai vasutépítkezésekre vonatkozó adatokat. A 4080 versztet fővonalon kívül megnyitott 1900. jan. 1-ig 2338 versztnyi mellékvonal. A lefolyt évben 3,500.000 rubel volt a költség; ebből 3,000.000 a katonai közlekedési eszközökre, 200.000 rubel kereskedelmi közlekedési eszközökre és 3,500.000 rubel állandó hidak építésére fordított. Épültek még 900 000 rubelnyi kiadással állomások és más épületek, továbbá vízvezetékek, vashidak stb. Kicsérélték még a 18 fontos sineket 24 fontosakkal stb. Ez év július 1-én azsiai Oroszországban 7309 verszt vasut volt forgalomban és az épülőfélben levő vonalakkal együtt 10.500 verszt nyit volna nemsokára, ha a khinai események nem jöttek volna közbe.

— **Az alpesi rózsá halottja.** A bársonyos levelű alpesi rózsának már sok halottja volt, mind úgy jár szerencsétlenül, hogy virágkeresés közben lezuhant a magas szikláról. Zúrik-ben ismét történt ilyen szerencsétlenség. Az áldozat a stockholmi szálló tulajdonosának tizenkét éves fia, a havasi gyopár keresése közben megcsuszott egy sikos meredeken s ezer méternyi mélységbe zuhant. E-és közben hol itt, hol ott ütődött oda egy-egy kiálló sziklához, úgy, hogy teste borzalmasan összetörve ért le a mélység fenekére.

— **A főlépcső.** Sir Jon Trevorról, az angol alsóház volt elnökeéről mesélik ezt a mulatságos adomát. A jeles gentleman egyéb kitűnő tulajdonságai mellett híres volt mesébe illő fukarságáról. Egy nap, fölséges nyugalomban és magányban élvezte ebédjét s midőn éppen a legdrágább borából töltött magának, varatlanul a mellékajtón megjelent unokaöcsse, Roderik Lloyd.

— Gazember, támadt szolgáljára az elnök, ön unokaöcsémet, Roderik Lloyd esquiret, North Walles főjegyzőjét, valóságos marsalt stb., stb. a mellékajtsón merészeli bebotatani hozzám?

— De sir, mentegetődzött a szolgál.

— Semmi szo, rögtön takarodjék vissza s vezesse be a főlépcsőn.

— Ugyan bátyám, tiltakozott most már az unokaöcscs, de hiába.

— Meg kell lenni! jelentette ki sir Trevor s Roderik csakugyan visszavonult, hogy a főlépcsőn szerencsétlensége nagyuri rokonát.

Sir Jon Trevor pedig ezt az időt arra használta föl, hogy elzárta a boros palackot, nehogy unokaöcscsét meg kelljen belőle kínálni.

VASUTI MENETREND.

Érvényes június 1-től.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:35	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombovára é.	2:50	1:54	10:03	1:30	6:21

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombovára érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv.	Sz. sz.	9:52	Sz. v.	9:53	
Dombovára érkezik		1:40		12:55	

	Sz. sz.	Sz. v.	Tv.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Uj-Dombovár ind.	3:15	5:30	10:15	2:17	6:26	
B.-Szt.-Lőrincz	4:46	7:31	11:33	3:39	7:39	
Pécsre érk.	5:22	8:21	12:04	4:11	8:01	

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	8:15
N.-Kanizsáról ind.	2:22	4:57
Barcsra érk.	4:44	7:18
Pécsre	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv.	Sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:19	6:05	10:13	
B.-Szt.-Lőrincz érk.	8:22	7:01	11:25	
Pécsre érk.	9:42	7:51		

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:40	8:48	12:25	8:00
Villányra érk.	6:54	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	9:13*	12:20	8:35
Villányra érkezik	6:35	9:58	1:05	9:20
Villányból ind.	7:01	10:13	1:48	9:40
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről (20**) alulról d. e. 11.35 (***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponta délelőtt 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50

Közigazgatás.

□ **Az állategészségügy államositása.** *Daranyi* Ignác földmívelésügyi miniszter leiratot küldött az összes hazai törvényhatóságokhoz, melyben kijelenti, hogy az állategészségügyi, állattenyésztési és állattörzsi érdekből azt óhajtaná ugyan, hogy minden hatóság mellé oly számú m. kir. állami állatorvos lenne szakközegül kihelyezhető, hogy működésük az állatorvosi szolgálat akadálytalan menetét teljesen biztosítsa, egyelőre azonban számoinia kell a körülményekkel, különösen pedig azzal, hogy megfelelő képzettségű állatorvos nem áll kellő számban rendelkezésére. Ennélfogva a miniszter az állami állatorvosok számának meghatározásával egyelőre a legszükségesebbre szorítkozik. A miniszter úgy tervezven az új rend beillesztését a közigazgatás szervezetébe, hogy minden törvényhatósági város területére beosztassék ugyan az I. fokú hatóság mellé egy városi m. kir. állatorvos, ez azonban az egész város területén el kell, hogy tassa az összes teendőket. Egynél több orvost csak oda rendelhet ki, a hol azt akar a város határainak kiterjedése, akár az állattenyésztés vagy állatforgalom rendkívüli jelentősége indokolta teszi. A városok külön helyi állategészségügyi vagy ezzel összefüggő érdekei szolgálatában külön állatorvosokat is alkalmazhatnak. A város II. hatósága mellé ott, a hol a város egyuttal megyei székhely, nem ad a miniszter külön állatorvost, hanem az ugynevezett székely városi törvényhatóság II. fokú hatóságának szakközeget a városra nézve is megbizsa a teendők ellátásával. *Daranyi* Ignác földmívelésügyi miniszter október elsejére kíván választ a törvényhatóságoktól, hogy az előmunkálatok idejekorán keresztülvihetők legyenek. Az új törvény, mint értesülünk, jövő év közepe táján fog életbe lépni.

TÁVIRATOK.

— **A fehérvári püspök haldoklik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Steiner Fülöp, székesfehérvári püspök az egész éjszakát eszméletlenül töltötte. Lázalmában misézik, predikál. Ha pillanatra magához tért, szemét körülforgatta a szobában, de senkit sem ismert föl. Környezete nem hitte, hogy a reggelt megéri. Bierbauer főorvos s az udvari papok állandóan a betegágyánál vannak. Dél előtt 11 órakor József-Agost főhercegnek azt táviratozták, hogy a püspök haldoklik. A pápa ma délelőtt táviratilag áldását küldte a haldoklónak.

Délután egy órakor következő távirat érkezett Teésről:

A püspöknél tüdővizényő lépett fel; percei megszámlálvák.

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orosz vezérkar Pétervárra táviratot kapott, mely szerint a kozákok az Arguny folyónál elfogtak egy khinai tábornokot, öt tisztet és 58 katonát.

Kilusztajevszki kozákok a Khailer fo-

lyónál fegyveres mongol bandára akadtak, mely elmenekült előlük.

Robert Harttól távirat érkezett Londonba, hogy még szerencsésen életben van.

— **Összeesküvés Pretóriában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pretóriában összeesküvést fedeztek föl, melynek célja volt a Pretóriában levő összes angol tisztet megölni és Roberts tábornagyot elfogni.

Tíz összeesküvőt letartóztattak.

— **Szell Kálmán otthon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szell Kálmán miniszterelnök Ischlból ma hazaérkezett Rátótra.

— **A hercegprimás utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vaszary Kolos, hercegprimás Balatonfüredről székhelyére, Esztergomba utazott.

— **Karlista mozgalom Spanyolországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Madridból jelentik, hogy Placeniában több embert letartóztattak és sok fegyvert találtak náluk. A tartományokban mozognak a karlisták.

— **Öngyilkos aggastyán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sá-

toraljaúj helyen a 99 éves Mendik József, a város legöregebb polgára nagy nyomorúsága miatt öngyilkosságot követett el s meg is halt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIJS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Schlauch-féle
villatelepen
egészséges, száraz lakások
bérbeadók
s az egyes villák el is adók.

Bővebbet Indóház-utca 17. sz.
alatti építési irodában.

„Stearoptinum“

(Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító
olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében
s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zuzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „STEAROPTINUM“ laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.

Ezen rovat alatti hirdetések ára
10 szóig 40 fillér, — minden
további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtnak a kiadóhivatalban és az elárúsító helyeken.

Lapunk egyes számai kaphatók és kishirdetések elfogadtnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Legszebb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtatványok Taizs József könyvnyomdájában kaphatók.

Ugyanott írószerek és papírok nagy választékban raktáron tartatnak.

Meyer-Lexikon, II-ik kiadás, 20 kötet, teljesen jó állapotban, jutányosan eladó. — Cim a kiadóhivatalban.

Cserépkályhák, régi alakúak, olcsó áron eladók. Ér-

deklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.

Duplex petroleum lámpák — gázvilágítás bevezetése miatt — olcsó áron eladók. — Cim a kiadóhivatalban.

Egy szoba és konyhából álló lakás kiadó Király-utca 38. számú házban.

Kossuth-utca 8. szám alatt egy 4 szobából álló utcai emeleti lakás nov. 1-re kiadó. Ügyvédi irodának alkalmas hely.